

Jonge mensen kunnen als agent ten alle tijde zichzelf zijn... en er eventueel een eigen levenswerk boetseren

Politieman, een pracht van een beroep

Als commissaris voelt Rudy Fort zich in het bijzonder tot slachtofferbejegening aangetrokken. Hij herinnert zich een schietpartij in de Van Iseghemlaan, waarbij een jongeman het leven liet : „Onder hoofdcommissaris Willy Denys werd toen slachtoffershulp opgericht : omdat naast het zo rap mogelijk klissen van de dader, het opvangen van de naaste familieleden en relatiekring van het slachtoffer een al even dwingende noodzakelijkheid is.” Rudy was 18 en buurmeisje Connie Markey 15 jaar toen vriendschap oversloeg in liefde. Hij vond haar een begripvol, punctueel meisje. Connie, ooit beroepshalve onderwijzeres, is intussen al 13 jaar animatieverantwoordelijke in De Boarebreker. Zij zag in Rudy een intelligente, sympathieke man. Op 8 maart 1985 luidden op Sint-Jan de huwelijksklokken. Zoon Tjel (10) is de bekroning van het huwelijksgeuk. Hij durft als KVO-jongere vader aleens te grazen te nemen met de lederen bal.

„Rudy Fort heeft van natuur uit een warm en sociaal karakter. Iemand die altijd paraat is om een ander te helpen... en pas dan aan zichzelf denkt...” Waarheid uit de mond van echtgenote Connie Markey, die maar al te best weet hoezeer haar commissaris met hart en ziel verknocht is aan zijn Oostendse serviceverlening die, volgens hem, in de rij van België's toonaangevende politiestellingen mag postvatten. De hervorming tot *Lokale Politie*, die vandaag politie en rijkswacht onder één dak brengt, wordt door Rudy filosofisch en nuchter benaderd: „Wanneer politie en rijkswacht vanaf nu op dezelfde lijn samenwerken, zal het hervormde politieapparaat inzake criminaliteit nooit beter gescoord hebben.” Commissaris Fort wendt zich graag tot de jeugd: „Het beroep van politieman is een metier die je met alle gedingen van de maatschappij laat kennismaken. Een pracht van een vak dat je van het ene extreem naar het andere uiterste zwiert. Binnen de politiewereld zijn er enorm veel diversiteiten en mogelijkheden om tot ontwikkeling te komen en jezelf te bewijzen. Je verdient er ruim je brood en er is tijd en ruimte voor een eigen levenswerk!”

Om en rond de Steense Dijk op 11 maart 1958 geboren groeide Rudy op in het gezin van Raymond Fort en Denise Tournoije. Vader ging op 14-jarige leeftijd in de horeca werken en bracht het later tot steward op de maalboten. Er heerste thuis een zekere discipline.

Vandaag gemis aan discipline

Als jonge gast ging Rudy naar de Consciencesschool, paradedepaard van 't Westerkwartier. „Een heel consequente, strenge en ja fiere school. Ik herinner me een optocht van aan de Dr. Verhaeghestraat naar de wielersbaan, voor een hele dag gymnastiek oefenin-

gen. Ik was toen turner bij OTV Noordzee, betrokkenheid die ik combineerde met ASO-voetbal.

Spreken over voetbal is voor mij weer Spike Starkey voor me zien. Middenbal en middenvoet waren volgens hem de bijzonderste contactpunten. Wat het spel zelf betrof, had Spike nog zo'n bijzondere waarheid: *de soep is over het algemeen het heetst in het midden van het bord*, zei hij en wees dus vooral op bedrijvig aan de buitenkant en schuwde ergens het centrum van het veld.”

Naderhand ging Rudy naar het atheneum. De discipline waarop men in de *staatschool* aan het Leopoldpark stond, vindt hij een striemend tekort in de hedendaagse opvoeding, die meestal mangelt aan respect. Deze onderwijsinstelling was ergens de aanzet tot re-

gentaat wetenschappen dat hij in de Rijksnormaalschool in Brugge afmaakte. „Zo zou ik vijf jaar in het lager middelbaar fysica, scheikunde, aardrijkskunde en biologie onderwijzen in Oostende, Nieuwpoort en Veurne.”

Als politie met kop en kont door vitrine

— **Eerste dag en eerste uren voor de klas...**

— **Rudy:** „Plankenkoorts is niet weg en je beseft meteen hoe moeilijk lesgeven eigenlijk wel is. Het grote positieve is bezig zijn met kinderen... aan wie je je eigen hart en ziel blootgeeft.”

— **Leerlingen zijn niet allemaal engelen...**

— **Rudy:** „Ik had een beroepsklas in Nieuwpoort, waar ik één uurtje per week les gaf. Deugnieten tot en met. Het was nogal een kunst om toch tot de aardrijkskundeles te kunnen komen...”

In de 80'er jaren werd tewerkstelling een probleem, aldus Ronny, die het op zeker ogenblik met minder opdrachten moest stellen. Bij zover dat hij een tijd in een brouwerij ging werken en een seizoen bij de zeevaartpolitie werkzaam was. „Ik had toen een relatie met blonde Connie Markey, die les gaf in het lager onderwijs in Wevelgem. We trouwden op 8 maart 1985 en bouwden ons eigen huis. Dus werden vaste wedden een must. Frans Vandemaële, dichte buur uit de Elzenlaan, raadde me aan deel te nemen aan een

examen voor politie. Wat ik dan ook deed.”

— **Vanaf 1 augustus 1984 bij de flikken...**

— **Rudy:** „Vanaf september ging ik naar de politie school, teneinde het als officier te kunnen waarmaken. Mijn eerste *patrouilles* deed ik met Ronny Dutry, thans hoofd van de mobiliteitszaak. Zo moesten we in het visserskwartier aan het Mijneplein ooit een gast uithalen, die serieus onder de pinten zat. Niet ge-mak-ke-lijk!”

— **De duistere patrouillewegen...**

— **Rudy:** „Op een nacht patrouilleerden we met de wagen in het stadscentrum en bij het dwarsen van de *glazenstraat* waren twee gasten aan een deurslot aan 't prutsen. Toen ze ons zagen sloegen ze op de vlucht, een richting Langestraat en de andere via Adolf

Buylstraat. Ik nam kant Langestraat waar de kerel er in het terras kwam vast te zitten. Toen hij zich wilde losmaken, gingen we met zijn beiden rats door de vitrine. Mijn elleboog bekecht dit later met zeven hechtingen..."

Na drie jaar werd Rudy Fort bij de motorrijders ingedeeld. „Motors, mijn God, dat is mijn leven! Het was alsof ik mijn hobby kon uitoefenen tijdens het werk. Moest ik meer geld hebben dan kocht ik me vast en zeker een chic stuk.”

— **Motorrijders... Hoe die kerels zich gedragen — naast en tussen de auto's en over en weer de witte lijnen!** — vragen we ons af of er wel een reglement bestaat voor die roekelozen. Waar maar 50 of 70 mag gereden, schuren zij complexloos aan 100 en meer voorbij...

— **Rudy:** „Dat mag niet, al neemt een flits evenzo de plaat van een motorrijder op. Toegegeven dat tweewielers bij het zwieren en laveren hun nummer een stuk minder leesbaar maken.”

— **Een feitje uit je motorenleven...**

— **Rudy:** „Heel in het begin moest ik een wielervedstrijd op Stene-dorp begeleiden. Het had geregend die dag en toen we van de platse de open schorre opreden, moest er een scherpe bocht naar rechts genomen worden. Er was daar evenwel een boerenkar gepasseerd die nogal slijk *gedretst* had. Ik schoof tegen de grond tot in het gras, waarbij mijn motor en ikzelf stinkendvuil van het slijk waren. Ik moest toen nog 20 à 25 ronden doen en iedere keer wanneer ik, vreselijk bemodder van kop tot teen, de arrivé passeerde, werd ik op applaus onthaald...”

Toen Rudy zijn eerste stappen in de politiedienst zette, was Roger Simoens vervangend korpschef. Hierna kwam de leiding in handen van Miel Vansteenkiste. „Een strenge man die van zijn ondergeschikten behoorlijke taal en pi-

cobello kleding eiste. Willy Denys volgde hem op: een heel bekwame persoon die niet dicht bij het personeel aanleunde, maar qua kennis en intelligentie met kop en schouder boven iedereen uitstak.”

— **En huidige korpschef Eddy Dupuis?**

— **Rudy:** „Sociaal bewogen staat hij open voor problemen van iedereen. Omdat hij zich voortdurend tussen zijn mensen beweegt, ziet en voelt hij dan ook perfect de problemen. De korpschef vindt een *koffie-leuter* tussen zijn gasten heus niet te min.”

Eddy Dupuis' beleid staat helemaal open

— **Hij is dus niet omhooggevallen...**

— **Rudy:** „Eddy Dupuis is qua karakter zeker niet veranderd na zijn benoeming. Hij stelt zijn beleid open en is niet verlegen anderen te laten meehelpen aan het beleid. Wat nogal een toonbeeld van durfkracht is. Het vergt overtuiging dat die mensen op dezelfde lijn werken als jijzelf en ze niet met jouw pluimen zullen weglopen...”

— **Oostende bekeken door een politiebril...**

— **Rudy:** „Ik hou van mijn stad die al altijd *speciaaltjes* heeft als airport, zeehaven, jachtaanlegplaats, uitgaanscentrum en baskettopper. Zopas zei ik nog tegen vrouwtje Connie tijdens een wandeling langs de zeedijk: we gaan in Turkije en andere landen dingen zoeken, maar vonden nog nooit zo'n strand en zeedijk als deze die hier voor onze voeten liggen.”

— **En de bevolking...**

— **Rudy:** „De politie ervaart het best van al wat voor extreem publiek er in onze stad verblijft. Niet alleen oudere mensen vanuit het binnenland, maar ook buitenlanders kopen hier een appartementje. Je hebt de werkende mensen, de oudere bevolking, de OCMW-behoefigen, de drugverslaafden en allochtonen... Een diversiteit die nogalwat werk meebrengt. De Koningin der Badsteden heeft alles! Als je er in slaagt in Oostende officier te zijn, kun je dat in heel België.”

— **Verkeer vaak beestige chaos...**

— **Rudy:** „Met de doorsteek van de Kennedyrotonde naar de Bolle zullen we van een pak verkeer bevrijd zijn. Iets wat volgens de laatste berichten in september 2001 een voldongen feit zal zijn. Zo zal het verkeer dat naar de oostkust — Bredene, De Haan, Wenduine, Blankenberge, Knokke — wil, Oostende niet meer moeten aandoen.”

— **En het verkeer in het stadscentrum...**

— **Rudy:** „Welja, de burger zal van de mentaliteit moeten afstappen om met zijn auto tot voor de winkel te willen komen. Men moet eindelijk eens beseffen dat het stadscentrum leefbaar moet blijven voor fietsers en voetgangers, terwijl de auto uit het stadscentrum moet geweerd worden... door hem op de randparking achter te laten.”

— **Wat denk je van het CVP-voorstel: schieten op inbrekers?**

— **Rudy:** „Niet verstandig de burger het recht in eigen handen te geven. We gaan toch de weg op van de broussentaliteit niet op, waar het recht van de sterkste geldt. Men moet er van uitgaan dat dergelijke taak politie en gerecht toekomt. Wat niets afdoet dat wettelijke zelfverdediging natuurlijk blijft bestaan.”

Voetbal-maatschappelijk fenomeen : verschil tussen armen en rijken almaar groter

Absurd dikkeportemonneebeleid

Al op zijn negende droeg Rudy Fort de roodgroene ASO-trui en shotte in het Albertstadion de lederen bal onder toezicht van Spike Starkey, Sluffer Monteny en coiffeur Marcel Wets. Tot zijn 20ste dweept hij bij de invallers met defensieposten als back, stopper en libero. Kloeke kerel die niet gemakkelijk te passeren viel.

Als we het hebben over de miljoenenwedden die schering en inslag zijn in het hedendaagse topvoetbal, is de reactie van Rudy dat het voetbal de weg van de maatschappij oprolt, waar het verschil tussen armen en rijken met uur en dag groter en groter wordt.

Als je hoort van transfers

van 2,3 miljard, spelers die 3,2 miljoen verdienen in een week, Koller die een lekstok aangeboden krijgt van 500 miljoen en ook Bart Goor 250 miljoen waard zou zijn, ligt volgende vraag spontaan op de lippen : zit het voetbal niet een beetje op een verkeerd spoor...

„Laten we appels vergelijken

met appels”, stelt Rudy. „Als je in tweede klasse of in de lagere regionen uitkomt, dan kun je het nog altijd rooien met eigen jongens van rond de kerktoren. In eerste klasse is er in België momenteel niet voldoende topkwaliteit meer beschikbaar. Zijn er dan toch klassespelers, dan worden die stante pede door buitenlandse clubs weggeplukt.”

— **Is dat wegplukken niet een beetje de teloorgang van het voetbal ?**

— **Rudy :** „Er moeten sponsorcijtes gevonden worden om het minstens in tweede te kunnen waarmaken. Spijt alles moeten we werk blijven maken van jeugdopleiding, om de eenvoudige reden dat *voetbal* een absolute eigenheid is van de werkende klasse...”

Het stoort soms — zonder daarom als vreemdelingenhaat versleten te worden — dat almaar meer kleurlingen worden opgesteld. Waarmee het vroeger jeugdbeleid plaats maakte voor dikkeportemonneebeleid.

— **Rudy :** „Er zijn nog altijd streekjongens met kwaliteiten — die spijtig genoeg geremd worden door *vreemde jongens* — die eveneens kwaliteiten bezitten. Onlangs tegen Geel lieten Lars Wallaeyts (20), Anthony Portier (19), Kevin Amond (16) en Tony Eeclos (17) zich van hun beste zijde lieten zien. Heel spijtig weliswaar dat dergelijk eigen talent niet wat meer aan bod kan komen, omwille van *aankopen* die moeten renderen...”

— **Jouw eigen positieve kijk**

op het voetbal...

— **Rudy :** „Na zelf gevoetbald te hebben tot mijn 25ste ben ik naderhand qua spelersopleiding bedrijvig geweest in Bredeene en bij SKVO, om vandaag al tien jaar bezig te zijn op KV Oostende waar ik het tot adjunct-trainer bracht. Een van mijn poulains was Sydney Lammens, die indertijd als 14-jarige vanuit Spermalie naar KVO kwam. Hij stroomde door naar de fanions onder Peeters en staat vandaag zowel als linkerverdediger, rechterback en links midden zijn stek bij Westerlo. Ik denk dat de lucht boven het voetbalwereldje aan het keren is en, bij gebrek aan financiële middelen, men meer en meer opnieuw de eigen jeugd zal aanspreken.”

Hard voor criminelen en humaan voor zwakkeren

Het optreden van de politie situeert zich, volgens Rudy Fort — man van slachtofferbejegening — tussen een slingerbeweging van links naar rechts : enerzijds de crimefighter (keiharde klabak met knuppel, hond op straat en Euro 2000-toestanden), anderzijds de sociale werker die bij humaan moeilijke toestanden zijn hart laat spreken...

„Een politieman moet langs weerskanten kwaliteiten hebben”, zegt Rudy Fort. „Hij moet bereid zijn om misdadigheid de mond te snoeren en anderzijds mensen in nood een hand te reiken.

Hoopgevend is ongetwijfeld dat al een paar jaar de sociale kant wordt opgegaan met oa. het opvangen van slachtoffers, openstaan voor relatieproblemen en kinderen helpen die het voorwerp van mishandeling uitmaken. We geven toe dat het er voor de burger niet gemakkelijker op werd : vroeger kon een slachtoffer aangifte doen bij de politie of bij de rijks-wacht. Nu kun je alleen nog maar bij de *lokale politie* terecht. Dus kan de opname van de klacht afhangen van de man die dan toevallig achter het loket het slachtoffer opvangt.”

— **Durft politie aleens aan overacting doen ?**

— **Rudy :** „In de dienst wordt aangedrongen op consequentie en rechtlijnigheid conform de wet en zeker niet overreageren op situaties. Al zijn politieagenten ook maar mensen van wie de dagdienst aleens door een ongenadig gamma van verkeersovertreding, zelfmoord, winkeldiefstal, fietsroof, gezinsproblemen en relatiestoornissen wordt versmacht...”